

HÍR

Az Országúti Ferences Templom Hirdető Lapja

„Pilátus erre megkérdezte: »Tehát király vagy te?« Jézus azt felelte: »Te mondod, hogy király vagyok. Arra születtem és azért jöttem a világba, hogy tanúságot tegyek az igazságról. Mindaz, aki az igazságból való, hallgat a szavamra.«”

(Jn 18,37)

VII. évfolyam 22. szám Krisztus Király vasárnapja 2006. november 26.

Legendák Szent Erzsébetről

Sokat forgolódván Erzsébet a szegények és ügyefogyottak közt, nem csodálhatnánk, ha végül megunta volna őket, és mindazon nyomornak látása, melynek tanúja volt, visszavonulásra kényszerítette volna. De Erzsébet nem tartozott azon mindennapi lelkek közé, kiknek buzgalma szűnik, mennél inkább fokozzák azt: benne az emberi nyomorúságokkal és szegénységgel való megismerkedés éppen azt idézte elő, hogy maga is nagy vonzalmat kezdett érezni a szegénység iránt; tudta, hogy ha önként lemond a föld javairól, az lelkének tökéletesedését mozdítja elő, és így azon adományok között, melyekkel őt Isten megajándékozta, méltó helyet foglalt el az önkéntesen választott szegénység erénye. De mivel ebben teljesen nem gyakorolhatta magát fejedelmi állásánál fogva, tette legalább, amit tehetett. Nőcselédeivel gyakran beszélgetett a szegénységről, és ilyenkor letéve fejedelmi ruháját, silány palástot vett

vállaira, fejére hasonló kendőt borított, és jóslatszerűen mondogatta: ilyen leszek, mikor egészen Istennek fogok élni. E jóslat, mint később láthattuk, be is teljesedett.

A szegénység szeretetéről szép példát tartott fenn számunkra a történelem Erzsébet életéből. Egy éjjel, mikor a hitvesek szemeit kerülte az álom, Erzsébet megszólította Lajost: „*Uram, ha nem untatlak, mondok valamit, mit gondoltam a jövőre nézve.*” „*Beszélgj, édes barátom!*” – bátorította őt Lajos. „*Én azt szeretném – folytatta Erzsébet – ha nekiünk csak egy kis szántóföldünk volna, mely megteremné a szükségeseket, s aztán vagy kétszáz darab juhunk. Te a földet mívelnéd, én pedig a juhokat nyírnám.*” Lajos mosolyogva felelt e gyermekded gondolatra: „*Ah, kedves húgom, ha ennyink volna, nem volnánk szegények, és sokan találkoznának, kik minket még igen gazdagoknak tartanának.*”

Erzsébetnek a határtalan szeretete a szegények és szegénység irányában, annak a még nagyobb szeretetnek volt következménye, amellyel ő Isten iránt viseltetett. Istent mindenk felett szeretete, s ez nem is lehetett másképp, mert csupán az ilyen lélek szeretheti embertársait valódi keresztény szeretettel. Az, amit a hétköznapi lelkeknél tapasztalunk, kiknek szíve megesik embertársaik nyomorának látásán az első pillanatban, de azután közönyösségbe fordul, nem szeretet; ilyenek megszánják az állatot is, ha szenvedni látják, de nemigen tesznek különbséget a szenvedő ember és szenvedő állat között; ez pusztán szájalom, s vajmi messze áll a mindent átható, feláldozó szeretettől!

Erzsébetnek ájtatossága is rendkívüli volt. Ő érezte azt, hogy az Úr színe előtt nem a fejedelmi méltóság kerül mérlegre, hanem a halhatatlan lélek. S ezért mikor a templomban volt, ott is úgy viselkedett, mint jámbor keresztyén léleknek kell. Jó példával járt elő a többieknek. Gyakran igénytelenül öltözve, felismerhetetlenül a szegények közé keveredett és közöttük állva vagy térdelve hallgatta végig az istentiszteletet. Hogy fel ne ismerjék, ilyenkor alamizsnái is szegényesek voltak, de annál bőkezűbb volt máskor.

Tudják mindazok, akiknek valaha voltak fájdalmaik – s ki az, ki ilyenekben ne volna gazdag – mily véghetetlen enyhületet adnak ilyenkor a könnyek. Az az ember, aki nem tud sírni, mikor fájdalom tölti el szívét, az a szívében mintegy megreked, s azt elrepezteni fenyegeti. Annak fájdalma sokkal élesebb, sokkal sajtóbb, mint azé, aki könnyezni tud. És így a könnyeket Isten ajándékának kell tekinteniünk. Erzsébet bírta ezen ajándé-

kot; mikor szívét a fájdalom mardosta, könnyeiben talált vigaszt, mikor a Megváltó szenvedéseire gondolt, a könnyek adtak neki enyhülést, s mikor magasztos alázatosságában azzal vádolta magát, hogy nem eléggé alázatos és önzetlen szolgálója az Istennek, könnyek között esedezett ez erényeknek még nagyobb mértékben való elnyeréséért.

Az a kor, amelyben Erzsébet élt, sok tekintetben nagyon különös volt. Egyes, nagy és igazságos fejedelmek uralkodtak itt és ott, de a nép igen gyakran a hatalmas földesurak zsarolásainak volt kitéve, olyannyira, hogy a nép ezen nyűge már-már elviselhetetlenné vált. Ezen segíteni kellett, egyrészt hogy a nép türelmes maradjon, másrészt pedig, hogy a hatalmasok belássák hibájukat, és mérsékeltebbek, igazságosabbak legyenek.

Ez időben lépett fel tehát egy férfiú; neve Assisi Ferenc, aki az önkéntes szegénységet prédikálta. Tudjátok-e mi ez? Önkéntesen, szabad akaratból lemondani arról, amivel az Isten megáldott, ott-hagyni a dús palotát, a gazdagon terített asztalt, a fényes öltözeteket, a mulatságokat és élvezeteket, s minderről lemondani, semmivel sem bírni, semmivel sem rendelkezni?! Valóban nagy kísértésbe jön az ember ilyen ajánlatoknál! S mégis ez volt az, amivel Assisi Ferenc oly véghetetlen hatalmat gyakorolt az emberek felett. Százan és ezren hagyták ott gazdagságukat, hogy Krisztusért és a szegényekért szegényekké legyenek, és vagyonukat a szegények között osszák fel. Lehetetlen, hogy Erzsébet, ki maga is a szegényeknek élt, ezen tanításnak ne hódolt volna. Assisi Ferenc, tanításának terjesztésére két rendet alapított; akik ide beléptek, azok egészen lemondtak min-

denről. Igen ám, de sok családapa és családanya volt, kik nem hagyhatták el házi tűzhelyüket, kiknek kötelességük volt gyermekeik nevelése, és sok más. Hogy tehát ezek ne legyenek kénytelenek elválni családjuktól, Ferenc egy harmadik rendet is alapított; ennek tagjai megmaradtak azon körben, melyben éltek, de szegénységet fogadtak saját személyükre nézve. És így megmaradhattak gondos apák, szerető anyák, hú testvérek és barátok. Letették a fényes világi öltözetüket, s ezek helyett egyszerű, szürke ruhát hordoztak; fegyvert sem volt szabad viselniük. Erzsébetben e rend hatalmas pártfogóra talált.

Erzsébet 1224-ben elveszítette addigi gyóntatóját, és férje engedelmével és közbenjárásával az akkori pápához, IX. Gergelyhez fordult, hogy tőle kérjen

lelki atyát. Marburgi Konrád mester, egy szigoráról ismert ferences pap volt az, akit a pápa Erzsébethez küldött. Neki Szent Erzsébet engedelmességet fogadott mindenben, mi férje jogait nem sérti. Annyira alázatos volt irányában, hogy a legkisebb mulasztásért is térden állva kért tőle bocsánatot. Egy ízben Erzsébet, sógornője látogatása miatt, nem jelenhetett meg Konrád mester prédikációján, amin az annyira felbosszankodott, hogy kijelentette, miszerint ezentúl semmi köze se lesz hozzá. Másnap a királyleány és fejedelemnő leborulva kért előtte bocsánatot, és csupán hosszas könnyeinek köszönhette, hogy a szigorú ember visszafogadta őt kegyeibe.

**a Magyar Szent Erzsébet (1875) c.
könyv nyomán**

Az Imaapostolság novemberi szándékai:

Általános: Hogy a szelíd és alázatos szívű Krisztus azt sugallja a nemzetek vezetőinek, hogy hatalmukat bölcsen és felelősen használják.

Missziós: Hogy a misszionáriusok a világ minden részén örömmel és lelkesen éljék hivatásukat Krisztus hűséges követésében.

A LEMONDÁSOK PERSELYE

Árpád-házi Szent Erzsébet nyomdokain járva számunkra is fontos, hogy fölfedezzük a szegényt, a nélkülözőt, a bajban lévő és segítségére siessünk anyagiakban, lelkiekben.

Szent Erzsébet évéhez kapcsolódva Plébániánk több kezdeményezést is elindít szegényeink megsegítésére. **A LEMONDÁSOK PERSELYE** egész esztendőben várja azon testvérek adományait, akik hétköznapi életükben valamiről való lemondást vállalnak, melynek értékét a plébánia által támogatott szegényeknek szeretnék eljuttatni.

Templomunk programjai (2006. november 26. – december 10.):

November 26., vasárnap (ma) Krisztus, a mindenség Királyának ünnepe.

- A 11 órás szentmisén Kereszt- átadás szertartása lesz katekumenek számára, a szentmisén a **Kapisztrán Kórus énekel.**
- A 18 órás szentmisén Kereszt- átadás szertartása lesz bér málközők számára, majd a mise után a **Krisztus Király felajánló imádság.** A szentmisén a **Vox Clara Kamarakórus énekel.**

Múlt vasárnap, Szent Erzsébet ünnepén a **Karitás céljaira,** szegényeink megsegítésére összesen **717.018 forint gyűlt össze.** Köszönjük a testvérek nagylelkű támogatását!

November 30., csütörtök Szent András apostol ünnepe. Ez a nap egyben **András atya névnapja** is, imádkozzunk érte!

Novemberben reggel ½ 7-kor, ill. decemberben reggel 8 órakor **minden nap szentmisét** mutatunk be **kedves halottainkért.** A testvérek a portán vagy a sekrestyében kérjék, és ugyanitt adják le a borítékokat azokkal a nevekkel, akikért ezeken a szentmiséken imádkozni szeretnének.

Advent hétköznapjain minden reggel ½ 7-kor **rorate szentmisét** tartunk. Advent a bűnbánat-tartás ideje, szeretettel várjuk a gyónási időpontokban a kedves híveket, kérjük szentgyónásaikat ne hagyják a Karácsony előtti utolsó pillanatokra!

December 1., elsöpéntek, délelőtt 10 órakor is lesz szentmise.

December 3., elsóvasárnap:

- A 10 órás szentmise után látogatja meg **Szent Miklós** a gyerekeket, melyre nagy szeretettel várjuk a kicsiket és kísérlőiket is!
- 14-17.30 óra között szentmise, tanúságtétel és Szentségimádás lesz templomunkban a **rákos betegek gyógyulásáért.**
- délután 5-6 óra között Szentségimádást tartunk.

December 7., csütörtök Szent Ambrus püspök és egyháztanító emléknapja.

December 8., péntek a Boldogságos **Szűz Mária szeplőtelen fogantatásának** ünnepe.

A Plébános atya fogadó-ideje minden hétfőn 16-18 óra között van.

Az Országúti Ferences Plébánia Szent István vértanú templomának lapja.

Megjelenik kéthetente az Országúti Ferences Ifjúsági Alapítvány gondozásában, 1200 példányban.

Felelős kiadó P. Horváth Achilles ofm. plébános.

A plébánia-iroda nyitva: hétfőn 8³⁰-11⁰⁰, keddtől péntekig 8³⁰-11³⁰ és 16³⁰-18⁰⁰.

Cím: 1024. Budapest, Margit krt. 23. A rendház telefonja: 212-5628. Iroda telefonja: 315-0944.

E-mail: orszagut@ofm.hu WEB: www.orszagut.ofm.hu/hirharang